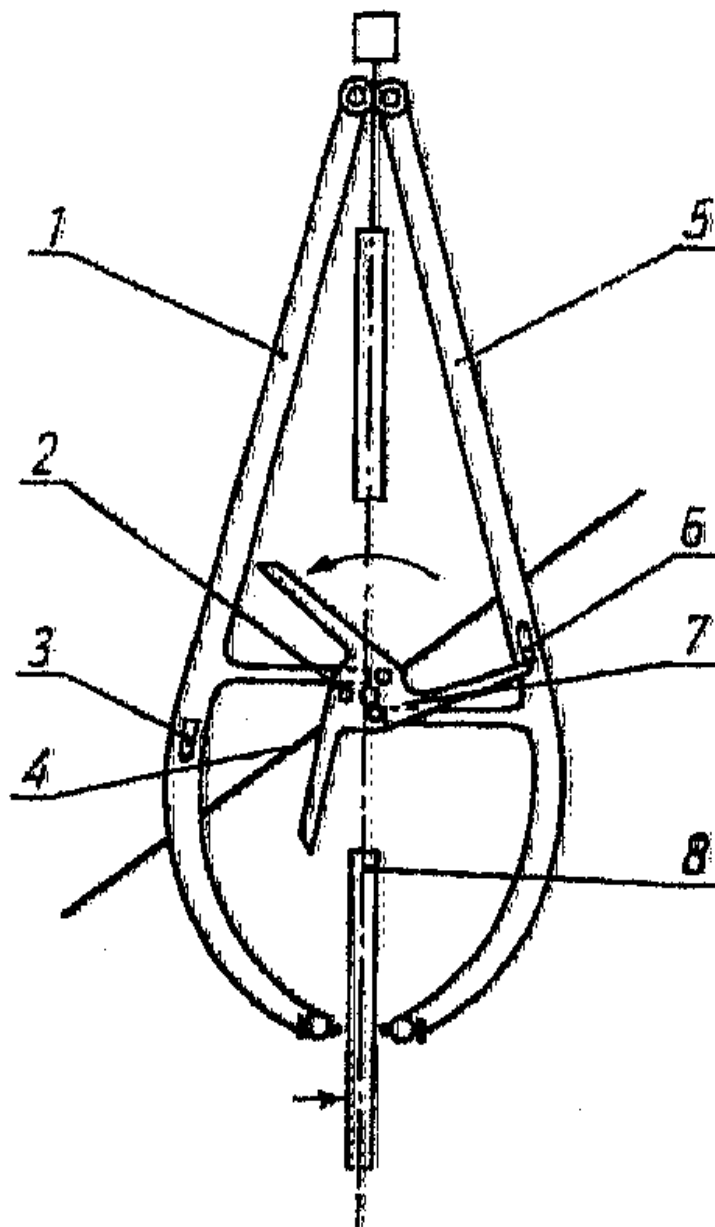

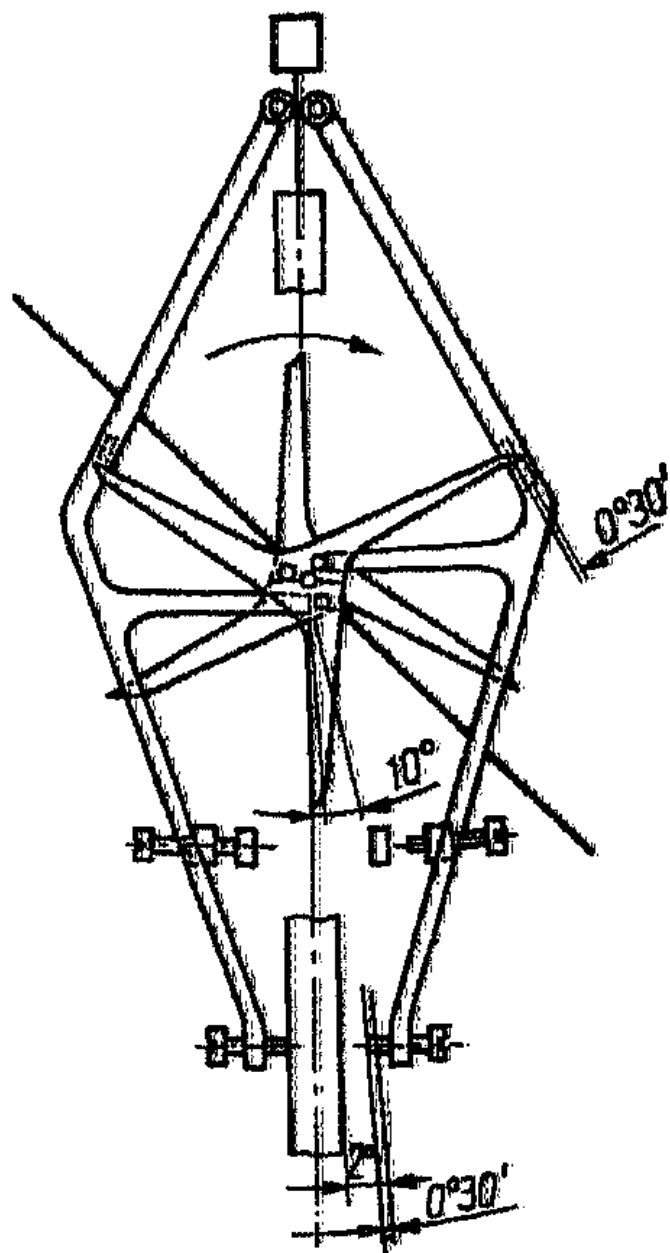
Wychwył Denisona

Wychwył swobodny ciążeniowy do zegarów wahadłowych, podobnie jak wychwył Bloxama. Denison skonstruował kilka wychwyłków tego typu. W pierwszym wychwyłku Denisona koło wychwyłkowe miało trzy długie zęby 7 (rys. W.42), które zatrzymywały się na występach spoczynkowych 3 i 6,

Rys. W.42. Pierwszy wychwył Denisona
1 i 5 — niezależne ramiona ciążeniowe, 2 — kołeczek, 3 i 6 — występy spoczynkowe na ramionach ciążeniowych, 4 — wiatrak, 7 — ząb koła wychwyłkowego, 8 — wahadło

znajdujących się na dwóch niezależnych ramionach ciężeniowych 1 i 5. Trzy kołki 2, osadzone w piaście koła wychwytowego, odchyłały na przemian ramiona ciężeniowe, które opadały na skutek działania siły ciężenia i udzielały impulsu wahadłu 8. Na wałku koła wychwytowego był umieszczony wiatrak 4, który regulował ruch tego koła i osłabiał uderzenia zębów w występy spoczynkowe. Mimo to uderzenia te były za silne. Dlatego w drugim wychwycie Denison zastosował koło wychwytowe z czterema zębami, ale i ten wychwyty nie działał zadowalająco. Dopiero trzeci z kolei wychwyty Denisona (rys. W.43) okazał się dobry, gdyż konstruktor zastosował w nim podwójne

Rys. W.43. Wychwyty Denisona z podwójnym kołem wychwytowym

koło wychwytowe, każde o trzech długich zębach, w wyniku czego ich uderzenia w występy spoczynkowe są znacznie słabsze. Wychwyt ten zastosowano w zegarze westminsterskim, zwanym Big-Benem. Maksymalna odchyłka wskazań tego zegara nie przekracza 1s na dobę. Specjalną zaletą wychwyty Denisona jest to, że może on pracować dłuższy czas bez smarowania.

źródło: Bartnik i Podwapiński "Ilustrowany słownik zegarmistrzowski"